

«АРМІЯ ПОКАЗУЄ, ЩО ТРЕБА КРАЇНІ». ВОЛИНСЬКИЙ МУЗИКАНТ СТАВ СТРІЛЬЦЕМ У НАЦГВАРДІЇ

Сьогодні 07:17

Коментарів: 1

3

У мирному житті музикант **Роман Сорока** працював аранжувальником, звукорежисером, писав власні музичні твори, співпрацював з багатьма відомими українськими артистами і написав саундтрек до фільму «Жива». Він працював там, де народжувалися пісні, що звучали на фестивалях і радіостанціях.

«Все одно ким ти був до війни: музикантом, вчителем чи бізнесменом. Важливо, ким ти став, коли твоя країна потребувала тебе. Ми всі – частина великої симфонії мужності, і кожна нота в ній має значення», – наголосив Роман Сорока. Нині він стрілець Волинського підрозділу Національної гвардії України. Інтерв'ю з ним опублікували на [YouTube-каналі](#) Західного оперативно-територіального об'єднання Національної гвардії України.

«Музика – це взагалі неосяжна річ. У першу чергу ще звертається увага на те, щоб була правильна тональність. Деякі композитори навіть бачили в кольорах. На своїх моніторах я бачу трошки як будівельник», – сказав Роман.

Із початку повномасштабного вторгнення він працював в університеті, викладав звукорежисуру. Багато його друзів пішли в лави Національної гвардії, Збройних сил України.

«Потрапивши в підрозділ, мене одягнули, взули, показали. І через певний період часу я проходив базову військову підготовку на полігоні. Все пройшло дуже швидко насправді. Познайомився з багатьма людьми. Знайомства були дуже щирі. По закінченню БЗВП ми навіть трішки пустили сльозу, тому що ми були одним цілим, ми дивилися, в кого там щось підтягнуте, як зроблене, старалися допомогти, підказати. Дуже багато всього було. Навіть зараз згадую, коли ми турнікет наклали і побратима тягнули, було дуже важко, він, напевно, 130 кілограмів важив, але справилися», – пригадав Роман Сорока.

Читати ще: «Я його бачу у снах», – волинянка 23 місяці чекає зниклого сина-військового

За його словами, адаптуватися йому допомогли побратими, які ставилися до нього з розумінням. Водночас йому було складно, оскільки все-таки він людина творчої професії.

«Я не афішуюся, але в розмовах зізнався, що я – саундпродюсер, композитор, аранжувальник, вокаліст. Вони спочатку були в шоці: як я попав? Я кажу: Вітчизна зве, у нас війна», – акцентував Роман.

Паралельно з роботою в університеті старшим викладачем він співпрацював із відомими українськими виконавцями, як-от гурт «Фіолет», гурт Ot Vinta, вокальний квартет «Акорд». Звів два останні альбоми групи «Тартак» з **Олександром Положинським**. Є співавтором саундтреку до фільму «Жива».

«Паралелі між фільмом «Жива» і сьогоднішнім дуже тісні, тому що в нас – споконвічна боротьба з нашим агресором. Це – Московія, Російська імперія, Російська Федерація. Ми завжди хотіли бути незалежними. От у 1991 році ми стали і далі боремося за свою незалежність. Світогляд змінився дуже сильно після того, як я попав в армію. Я вже пів року тут. Я став, напевно, більше усвідомлювати, що в країні – війна, величезна трагедія. Менше часу залишилося на творчість. Але враховуючи це, я усвідомив свою ідентичність як українця. Армія показує, що потрібно країні. Країні потрібна перемога, країні потрібен мир, країні потрібна стабільність. І армія це дасть», – упевнений Роман Сорока.

Читати ще: «Найкращий із найкращих, приклад для інших, лідер у підрозділі»: спогади про військовослужбовця з Волині Володимира Бессонова

На службі йому допомагає підтримка родини, зокрема дружини та сина. Як пригадав, його дев'ятирічний син невимовно гордий, коли бачить свого тата у військовій формі.

«Коли я приніс додому бронезилет, то він його надягнув, попри те, що йому було тяжко. Він сказав: «Тату, як ти його носиш?» Коли закінчиться війна (а вона закінчиться; я впевнений, що вона закінчиться скоро), я буду займатися творчістю. Я буду окриляти нашу Волинь, окриляти наш народ, окриляти нашу Україну. Є нотатки, є думки для написання музичної симфонії. Я думаю, що в мене все вийде. Я покажу, який мужній наш народ, як хлопці мужньо боронили, як вони стояли стіною за Україну», – поділився планами Роман.